

Ont raišuos komelės

Švėnta Juona nakti sopīkau ont savės:
Dielkuo golio luovuo kāp i kakta gavės?
Tīla – ausīs spėng. Tik kertie krebždėn žiorkė,
Vo pri šuona pot i ousta sorkė...

Puodėška pastūmės, patalus nusvėidės,
Nutariau, kad eisio i papartė žėidus!
Apkīriejė trauktė bimbala gėismelė
Ēr rėsnuotė ont raišuos komelės.

Tīle, dailė atidarės longa –
Mona sorkė baisė bėjė cionga, –
Traukiau i savi bėrželė aruomata.
Kuoks naktėis gražoms, kėbienamati!

Ronkas ištėisiau ėr, nusėbraižės bomba,
Šlumšteliejau tėisė i balondu klomba.
Puondėivali! Trakšteliejė kuojė...
Dielkuo monės to nekeravuoji!?

Tupiniejo daba kriavs ėr susėsokės.
Lig Kaliedu mona bruolis – kriokis.
Dėinuom zīz ėr ved iš pruota sorkė,
Naktimis neleid užmėgtė žiorkė...

Baigies pasakas mon so papartė žėido:
Kuokė lėip gėiduot gėismelė, tuokė gėido.
Par gīvenėma – pašiorpės ėr atšalės –
Juojuo tuoliau ont raišuos komelės.